

Bakonyi Erzsébet

Szólíthatlak-e Orfeusznak

Szólíthatlak-e Orfeusznak,
mint a holtak birodalmába
szerelmét hívó Euridiké nimfalány!

Cirógat május pipacsos mámora.
Szédít a napfodros elysiumi táj.

Betűzöm a nevedet: Gyógyír, Öröm, Remény, Gyönyör...
Szólítanálak! - A vágyakozás tüze kővé perzselte ajkamat.

Árnyékként követlek opál-kék homályon át.
Démonok integetnek felém a partról.
S csobbanó gyűrűikkel a felhőkbe olvadnak.

Holdkórosként lebegek a végtelen úton.
Bőrömet égetik üres vasárnapok.

Egy démon utamba áll:
Kéjes kacajjal jó éjt kíván.

S ördögi hangját felhasítja a lant.